

IKONOGRAFIE

Dnešní obec Jenišovice tvoří dvě místní části – Jenišovice samotné a Odolenovice. Od 16. století sdílely obě vsi společné osudy. Z pohledu historických pramenů jsou starší Jenišovice. Ty jsou připomínány jako majetek premonstrátského kláštera na Strahově v nedatované listině, která je historiky zařazena do let 1143 – 1148. Později byla ves v držení cisterciáků z kláštera v Hradišti u Mladé Boleslavi. Jenišovice jim patřili nepochybně již v roce 1367, kdy opat a konvent drželi patronátní právo k jenišovickému farnímu kostelu sv. Jiří a to uplatňovali ještě v roce 1418. V roce 1420 byl klášter dobit husity a jeho majetek a statky postoupil císař Zikmund do zástavy šlechticům. V roce 1437 byla rychta v Jenišovicích a další vyjmenované vsi zapsány Hynkovi z Valdštejna. Jenišovice se staly součástí valdštejnského panství Malá Skála. To v roce 1536 koupil od Karla z Valdštejna Jan z Vartenberka na Zvířeticích (+ 1543). Po Janovi dědil jeho syn Adam. Ale ten se účastnil protihabsburského povstání v roce 1547 a majetek mu byl konfiskován. Později Adam (+ 1564) vykoupil některé statky zpět. Při dělení dědictví po Adamovi z Vartenberka v roce 1565 mezi jeho syny dostal Kryštof díl, který zahrnoval zámek Rohozec s příslušenstvím, polovinu města Turnova a několik vsí, mezi kterými byly i Jenišovice. Po Kryštofově smrti v roce 1584 došlo ke sporům o dědictví. Na konec vše získal Kryštofův mladší bratr Karel. Karel zemřel v roce 1612 a z jeho dvou synů Jan Jiří obdržel panství Rohozec. Jan Jiří z Vartenberka se aktivně účastnil stavovského povstání v letech 1618 – 1620 a po bitvě na Bílé hoře opustil zemi. V roce 1623 mu byl konfiskován všechnen majetek a prodán Albrechtovi z Valdštejna. Ten pak v roce 1628 prodal Rohozec svému generálovi Mikuláši z Desfours. Desfoursové byli držiteli panství Hrubý Rohozec po následující dvě století a to až do konce patrimoniální správy. Albrecht a Karel hrabata Desfoursové se zasloužili o barokní stavbu kostela sv.

Jiří v Jenišovicích. Kostel byl stavěn v letech 1728 – 1744 a je v průčelí opatřen kamennou plastikou desfoursovského hraběcího erbu. Jenišovský kostel se připomíná již v roce 1367 jako farní. V okolí kostela roste několik staletých lip.

Odolenovice měly podobné osudy jako Jenišovice a v posledních téměř pěti stoletích totožné. Ves Odolenovice je uvedena ve výčtu vsí příslušných ke klášteru Hradiště, zaznamenaných okolo roku 1400 v klášterním urbáři. Pak se objevují v roce 1538 při prodeji panství Skály. Od roku 1612 byly Odolenovice součástí rohozeckého panství.

Modro-stříbrně polcený štít. Vpravo na zeleném návrší stříbrné průčelí kostela s věží v ose. Věž s červenou přilbovou bání se zlatou makovicí a křížem, dvěma okny nad sebou, čtvercovým a obdélníkovým, nad půlkruhovou bránou, vše černé. Vlevo pole poseté zelenými lipovými listy. Polcení štítu na dvě části odráží skutečnost, že i obec je tvořena částmi Jenišovice a Odolenovice. Průčelí kostela je inspirováno jenišovickým barokním kostelem sv. Jiří, který tím, že je postaven na výrazném návrší je zdaleka viditelnou dominantou obce. Pole poseté lipovými listy je inspirováno lipami v okolí kostela.

List tvoří tři svislé pruhy, modrý, červený a bílý poseté zelenými lipovými listy, v poměru 3 : 1 : 8. Modrý pruh je odvozen od pravého modrého pole štítu, červený od červené střechy kostela. Vlající pruh opakuje podobu levé poloviny štítu.

